

Mia och Moozie

En berättelse om vänlighet

Av Shweta Bala

Illustrerad av Sahana Bala

I en stor stad bodde en flicka som hette Mia. Mia älskade att spela, dansa och sjunga. Hela grannskapet gillade Mia på grund av hennes glada inställning till människor. Mia hälsade glatt på folk och de hälsade tillbaka med ett flin på läpparna.

En dag strosade Mia genom parken med en plastmugg vatten och en chipspåse i händerna. När hon var klar kastade hon dem på marken istället för i en återvinningskärl. En av Mias vänner, Emily, såg hennes handlingar och blev mycket förvånad över att se hennes kull.

Hon gick fram till Mia och frågade: "Varför kastade du skräpet i gräset?"

Mia svarade: "Det fanns ingen soptunna i närheten, så jag kastade den där."

"Det ska du ändå inte göra, Mia. Det är dåligt för miljön." sa Emily.

"Det var bara två stycken skräp." Mia anmärkte.

"Skulle du göra det i ditt hus? Lämna två stycken skräp?"

Tänk på det Mia, jag vet att du snart kommer att fatta rätt beslut."

Emily började sedan gå tillbaka till sitt hem och Mia började tänka på vad hon gjorde.

Den natten hade Mia den konstigaste dröm hon någonsin haft. I sin dröm blev Mia kontaktad av en ko som heter Moozie.

Moozie presenterade sig själv, "Hej Mia! Jag är Moozie. Var inte det rädd! Jag måste prata med dig om vad som hände i parken."

Mia frågade: "Varför är en liten skräp så stor oro?"

"Det du gjorde är dåligt för miljön. Följ med mig och vi kommer att gå till olika platser och se hur de känner för skräp."

Mia höll med och de började gå längs en stig.

När de gick i skogen såg Mia en ledsen talande svan simma i en damm.

Mia frågade henne: "Vad är det med Ms Swan?"

Svanen svarade: "Det är så mycket skräp i dammen där jag äter och badar. Många av oss är hungriga på grund av soporna. Jag önskar verkligen att folk slutade skräpa ner och började hjälpa miljön.

Många varelser skulle vara levande och lyckliga jämfört med nu."

Mia blev väldigt ledsen över att se den stackars svanen och höra dess sorgliga berättelse.

Snart strosade Moozie och Mia in i skogen, dit leden ledde dem och såg ett mycket svagt träd med tunna grenar som hängde från det. Mia frågade trädet, "Varför är du så ledsen Mr.Tree?"

Trädet svarade: "Många av oss slutade producera frukt på grund av allt skräp som hindrar oss från att få i oss näringsämnen. Många av oss blir sjuka och svaga. Vi kommer snart att försvinna för alltid om denna nedskräpningsvana fortsätter. Vi gör så mycket för människorna. Vi ger dem nationalparker där de kan se fantastisk natur. Vi ger dem luft att andas, ved till deras hus och en plats för djuren och fåglarna, och ändå gör de oss illa."

Mia blev förkrossad av att se det stackars trädet lida så illa.

Efter att ha lugnat ner trädet så gott hon kunde såg Mia och Moozie en vänlig fågel snyftande på en trädgren.

Mia ropade: "Vad är det för fel fågel? Varför gråter du?"

Fågeln svarade: "Jag var på jakt efter mat när jag såg något på marken. Jag trodde att det var lite mat som jag kunde mata mina ungar. Det visade sig vara skräp och nu är mina små sjuka. Allt detta beror på människor som skräpar ner. Varför måste människor slänga skräp på marken istället för att lägga det i en återvinningskärl?"

Mia blev så chockad att hon började gråta när hon såg all skada som hon var en del av. Hon insåg att om hon och andra fortsätter detta hemska beteende kommer miljön att förstöras. Hon insåg att hon gjorde detta utan att ens märka det!

Mia utbrast till Moozie, "Nu förstår jag vad jag gjorde för fel. Jag borde behandla jorden som mitt hem. Tack Moozie för att du visade mig runt och fick mig att lägga märke till."

Moozie svarade, "Jag är glad att du förstår vad jag försöker göra säga. Kom ihåg att alltid vara snäll och bevara miljön!"

När larmet ringde vaknade Mia ljusare och gladare för att hon visste hur hon skulle göra jorden till en bättre plats. Mia startade en miljöklubb och delade med sig av sin kunskap om att bevara miljön. När hon tittade upp mot himlen såg Mia Moozie le ner mot henne.

Slutet

Om skaparna av Mia och Moozie:

Shweta Bala var 10 år gammal 2020 när hon skrev "Mia och Moozie" och en elev i 5:e klass på en onlineskola - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass syster, illustrerade berättelsen när hon var 15 år gammal och gick i 9:e klass vid Lynbrook High School i San Jose, Kalifornien.

Deras vänlighetsverk för Moozie och Children's Kindness Network är:

Berättelser:

- Mia och Moozie
- Moozies Magic of Kindness
- Moozies positiva ord
- Moozie och cirkusen

Dikt:

- Moozie dikt

Pussel:

- Moozie ordsökning
- Avkoda ord

Affischer (skapade tidigt under Covid-pandemin):

- Moozie säger bära en mask
- Moozie tvättar händerna

Moozie och Rainbow i Nevergreen City

av Colin Barca

Alla rättigheter förbehållna

Utgiven av Children's Kindness Network

www.moozie.org

Moozie och Rainbow i Nevergreen City

Av Colin Barca

Moozie the Cow är hur snäll som helst. Ingen annan varelse är snällare än hon. Hon lekte försiktigt med Rainbow kalven en morgon när posten kom. Bonden Ted gick för att kontrollera det.

"Moozie, det finns något för dig!" Bonden Ted ringde från brevlådan. När hennes namn hördes sprang Moozie till bonden Ted, försiktig så att hon inte trampade på någonting. Bonden Ted räckte henne ett kuvert.

Tidningen inuti sa:

Kära Moozie,

Jag heter Talia och jag behöver din hjälp! Vänligen kom till 154 Attle Road i Nevergreen City.

Vänliga hälsningar,

Talia

"Hmmm ... Jag undrar vad som är fel, sa Moozie. "Det skulle vara snällt att hjälpa Talia." Och så Moozie, Rainbow och Farmer Ted körde iväg till Nevergreen City i sin lastbil.

Innan de tre ens såg staden kunde Moozie känna lukten av den hemska stanken av Nevergreen City. Det var hemskt! Och även om Moozie inte ville säga det högt, såg hon redan, eh, luktar varför Talia skrev. Snart gick de in i staden.

I staden hittade de Attle Road. Bonden Ted knackade på dörren till hus 154 och Talia öppnade dörren. "Tack alla för att ni kom!" sa Talia hoppfullt.

"Vi hjälper gärna till, men vad ska vi göra?" frågade Rainbow. trodde alla.

Sedan kikade Moozie nyfiket in i en papperskorg. Det var tomt förutom en äppelkärna.

"DET ÄR ALLT!" Moozie mumlade glatt. [Colin skulle vilja animera den här frasen i en bild.]

"Vad menar du?" frågade Talia.

"Vi kan använda papperskorgen för att plocka upp soporna!" svarade Moozie.

"Det kan vara en dålig idé," sa Rainbow. "Vi vet inte var det har varit."

"Hmmm... Ah! Jag har bara grejen i lastbilen!" sa bonden Ted och hämtade handskar och gripars från lastbilen.

När de väl avslutat Attle Road, jublade laget! Sedan såg de resten av staden.

"Vi kommer aldrig sluta nu!" stönade Talia. "Nej, nej hur!!"

"Vi borde inte ge upp", sa Moozie. – Vi kanske borde ta hjälp av staden.

"Bra idé, Moozie! Men hur?" frågade Talia.

"Oroa dig inte, Talia, jag har en plan," försäkrar Moozie.

Moozie gick och gick, hela vägen till torget,

Och sakta men säkert började fyllas med luft,

Och en gång var Moozies kropp en gigantisk sfär,

Ett litet ljud släppte, till en början svårt att höra.

Sedan blev ljudet ännu högre och högre

Tills det var väldigt högt och supergällt

Befolkningen kom ut och hörde ljudet som var nytt

Ljudet Moozie hade gjort, ljudet känt som

MÅÅÅÅÅ! [Colin skulle vilja animera detta ord i en bild.]

När Moozies moo slutade, gick alla människor mot henne och ställde frågor. Sedan Talia

kom ut och förklarade problemet. Stadsborna insåg att deras stad var en enda röra och

bestämde sig för att hjälpa till.

Äntligen var hela staden ren, och stadsborna hejade på Moozie.

"Hipp, hipp Hurra för Moozie!"

Och så delade Moozie och Talia sina farväl.

"Adjö, Moozie," sa Talia.

"Adjö, Talia," sa Moozie. "Om du någon gång behöver hjälp, fråga oss gärna."

Och så lämnar Moozie, Rainbow och Farmer Ted Nevergreen City. ...

... även om Moozie kände ett behov av att byta namn.

Om författaren:

Colin Barca är en tolvåring med ett hjärta av brons, kanske silver. Han ville skapa en bok för skojs skull, även om han inte har någon erfarenhet.

Om Farmer Ted:

Ja, Farmer Ted är verklig, och han skapade varumärket Moozie! Han är väldigt snäll och han var väldigt glad över att låta Colin göra en Moozie-bok.

Baksidan av boken:

När Moozie, Rainbow och Farmer Ted får ett brev från någon som heter Talia som ber om hjälp, vet de att de måste hjälpa henne! Kan Moozie och vänner städa Nevergreen City? Eller är det för mycket rörigt?

Moozie och den stora fula buggen

Kon Big Moozie är hur snäll som helst.
Ingen annan varelse är snällare än hon.

Hon var hemma i ladan en regnig dag, med alla
hennes rumskamrater som ropade bort.

Grisarna frustade och gjorde lerpajer.
Hästarna bröt och travade av stolthet.

Getterna stötte varandra på skoj.
Den gamla ankamamman kvacklade "Alla springer!"

"Vad är det för fel maaaay vi frågar?" sa getterna i ladugården.
Duck kvackade, "Det är en bugg och jag menar inte att larma,

Men den här buggen är stor, för stor för ett mellanmål."
Hästen sa: "Jag ska klämma ihop det så bara stå tillbaka."

Grisar sa: "Åh yuck, det är en stor ful insekt med två
horn, håriga känselrör på en svart skalbaggs-mugg!"

Hästen höjde högt benet muskulöst och magert, Cow
ropade, "Moozie! kom snabbt till platsen!"

Moozie ropade, "sluta!" som hästens hov kraschade till marken.
Alla djuren höll andan, samlades runt.

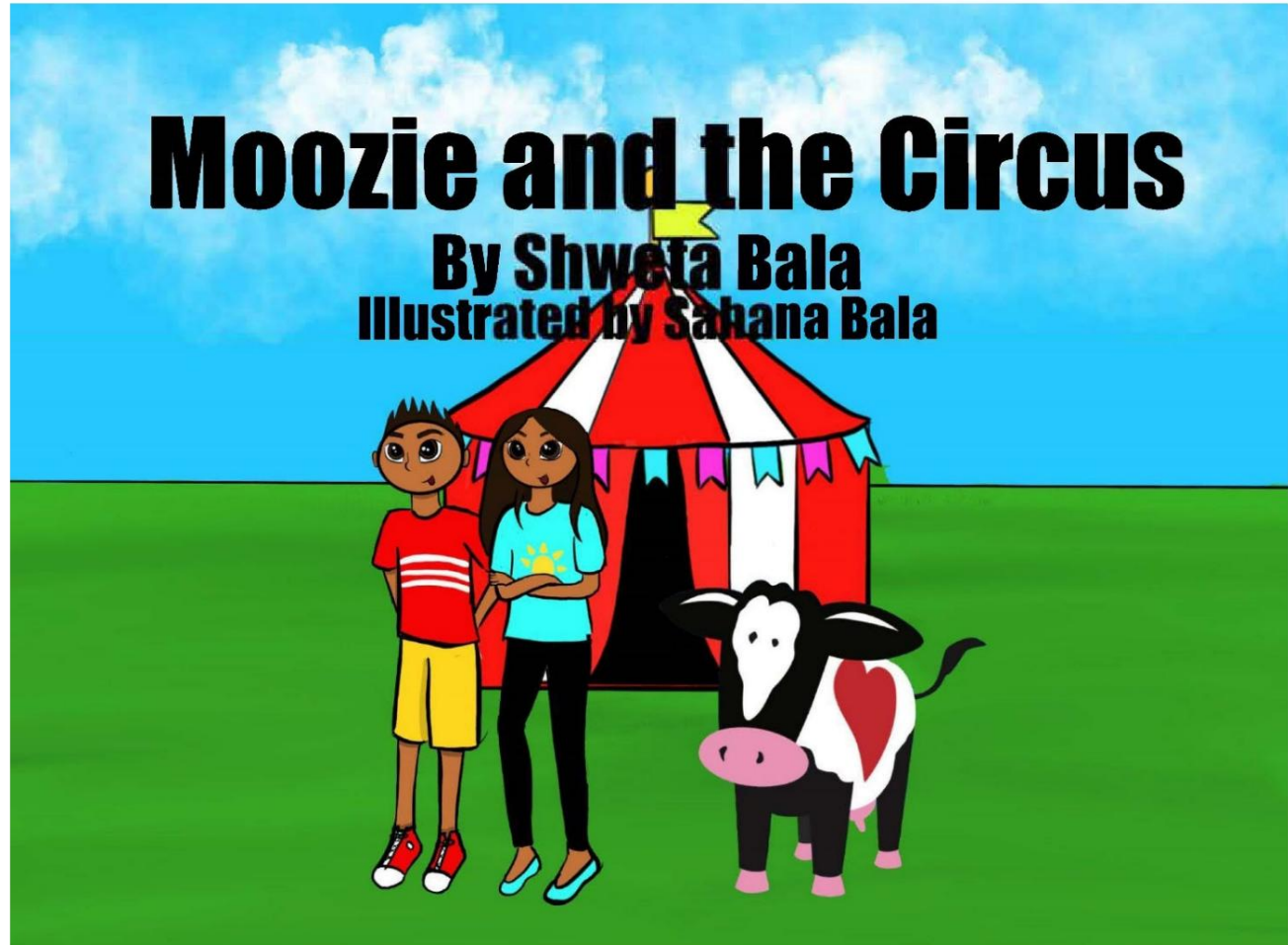
Moozie knuffade mot smutsen och den stora insekten kröp ut.
Alla djuren flämtade och släppte ett rop!

"Herregud!, vi är ledsna... Moozie sa åt oss att sluta Men stora
buggar är konstiga och läskiga, eller hur?"

Moozie började i sin vänliga, milda ton,
"Buggar, som böcker, kan inte bedömas enbart utifrån utseende.

Vi måste titta djupare och se att även buggar kan vara bra.
Att leta efter det goda är allt som vi alltid borde.

Buggar kan vara till hjälp för alla, se, de har
sin plats på jorden precis som du, precis som jag."

Moozie och cirkusen

Av Shweta Bala
Illustrerad av Sahana Bala

"Äntligen är den här! Vakna Azaan!" ropade Ayana när hon kastade sina täcken på golvet.

Det var en varm sommarmorgon och Ayana var exalterad för idag var en väldigt speciell dag. Ayana och Azaan var tvillingar. Ayana följde alltid sina instinkter, medan Azaan var mer av en logisk tänkare. De älskade att göra allt tillsammans... allt utom att vakna på morgnarna.

Azaan tog långsamt av sig sina filtar och sträckte på sig. "Vad är här? Kan jag gå och lägga mig igen?"

"Skojar du!" skrek Ayana upprymt. "Idag är det vår födelsedag!"

Azaan började plötsligt flina väldigt brett.

"Åh! Jag har väntat så länge på den här dagen! Låt oss gå ner och äta frukost och sedan ha mycket roligt!" utbrast Azaan.

Ayana och Azaan började gå tillsammans och tänkte på allt det roliga de skulle ha.

Varje år, på deras födelsedag, tog deras föräldrar med dem att gå och titta på deras favoritcirkus: The Circus of Fun.

"Denna födelsedagsshow kommer att bli den bästa hittills!" utbrast Ayana medan hon slukade sina pannkakor. "Jag hörde att de gjorde en speciell show med elefanter!"

Deras pappa svarade och flinade: "Det finns också en sak till som kommer att göra det gör denna resa till den bästa för er båda. Vi får gå backstage och träffa cirkustränare!"

Ayana slog nästan ner tallriken från bordet när hon hörde detta. De båda var så ivriga att åka. Duon åt snabbt sin frukost och begav sig till bilen.

När de kom dit hade de en timme på sig innan föreställningen började, så de bestämde sig för att turnera på stället. Medan de gick runt såg Azaan en trött ekorre på marken som inte kunde röra sig. Ayana och Azaan sprang genast för att hjälpa det stackars djuret. De tog försiktigt upp ekorren och placerade den på en mjuk gräsbädd i skuggan. Ayana tog en flaska vatten och några ekollon på marken och placerade dem framför ekorren. Ekorren började snart sträcka på sig och smutta på vattnet. Sedan fick den lite energi och började röra på sig. En omtänksam ko vid namn Moozie såg dessa handlingar från busken hon gömde sig i i närheten och visste att Ayana och Azaan var människorna som skulle rädda de misshandlade djuren på cirkusen. Moozie bestämde sig för att vänta på att showen skulle sluta och sedan prata med dem.

När gardinerna öppnades blev Ayana och Azaan förvånade över att se elefanterna rullar på bollarna, djuren hoppar i ringar och akrobaterna gör många handstående. Efter en spektakulär föreställning berättade Ayana och Azaan för sina föräldrar att de kommer tillbaka om några minuter och gick backstage, där de såg Moozie. Azaan höll på att skrika, men Moozie stoppade honom och presenterade sig.

Moozie sa lugnt, "Hej Ayana och Azaan. Var inte rädd. Jag är Moozie. Även om cirkusen är rolig att titta på, är det inte roligt för djuren som gör det. Ni verkar båda vara väldigt snälla och intelligenta barn. Följ med mig så ska jag förklara."

Azaan var förvirrad över varför cirkusen skadade djur och varför han skulle gå med Moozie men efter att Ayana övertalat honom gick han till slut med på att gå.

När de gick längre backstage gömde de sig bakom en gardin och såg djuren bli piskade och skadade för att kunna utföra tricken. Elefanterna stönade och aporna skrek.

Ayana, Azaan och Moozie stannade längre och de såg att djuren inte matades förrän de gjorde sina handlingar. De märkte att djuren inte heller var nöjda med att göra tricken. Det var mycket svårt att se elefanterna bli träffade för att de inte balanserade på de hala bollarna och att aporna inte hoppade genom de små ringarna.

Ayana höll på att brista i gråt, men sedan anmärkte Moozie: "De här djuren blir behandlade som om de inte är en levande varelse. Ni båda kan hjälpa till. Dessa djur går igenom mycket för att underhålla människor som kommer för sin underhållning."

Ayana och Azaan bestämde sig för att ta kontrollen.

Ayana ropade, "Vänta! Gör inte djuren illa!"

Tränaren sa förbryllad: "Vad gör du här? Det är du inte ska vara här. Du borde vara i skådespelarens kulisser!"

Azaan utbrast: "Hör bara av oss! Du ska inte skada djuren."

Tränaren svarade, "De här djuren lyssnar inte alls!" Azaan svarade, "Det är för att du inte behandlar dem som djur. Du sårar dem och belönar dem inte ens för deras ansträngningar.

Djur har känslor som vi. Kan du arbeta utan mat eller raster på en plats som inte är din naturliga livsmiljö? Och dessutom göra något som du inte är riktigt nöjd med?"

Tränaren suckade och tänkte på det. Till slut bestämde han sig för att de hade rätt.

Ayana och Azaan sa båda tillsammans, "Kom ihåg att vara snälla mot djur!"

Tränaren log och sa: "Tack för att du påminde mig. Jag brukade vara så snäll mot djur och titta nu på mig! Jag piskar dem och slår dem. Jag kommer säkert att behandla dem bättre. Eftersom ni barn påminde mig om hur en riktig djurtränare borde vara, skulle ni vilja klappa djuren?"

Ayana och Azaan kom snabbt överens och de fick klappa alla djuren en efter en. De var mycket glada över att se att djuren inte skulle få dålig behandling längre.

På bilturen tillbaka berättade de för sina föräldrar allt som hänt.

Ayana tillade: "Nästa gång, vad sägs om att vi åker på en safari där djuren släpps fria i deras livsmiljö?"

Deras mamma gav ett stolt leende mot dem. Hon svarade: "Visst. Jag tror det är ett underbart alternativ. Förresten, vad fick dig att välja safari framför cirkus?"

"Åh, det var bara från vår backstage-upplevelse." svarade Azaan och tänkte på Moozie.

Om skaparna av Moozie and the Circus:

Shweta Bala var 10 år gammal 2020 när hon skrev "Moozie and the Circus" och en elev i 5:e klass vid en onlineskola - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass syster, illustrerade berättelsen när hon var 15 år gammal och gick i 9:e klass vid Lynbrook High School i San Jose, Kalifornien.

Deras vänlighetsverk för Moozie och Children's Kindness Network är:

Berättelser:

- Mia och Moozie
- Moozies Magic of Kindness
- Moozies positiva ord
- Moozie och cirkusen

Dikt:

- Moozie dikt

Pussel:

- Moozie ordsökning
- Avkoda ord

Affischer (skapade tidigt under Covid-pandemin):

- Moozie säger bära en mask
- Moozie tvättar händerna

Moozie söker efter snälla handlingar

Det fanns en ko som hette Moozie,
Som var snäll och söt;
Hon skulle söka efter en snäll handling
Till och med på en livlig gata!

En dag på vägen hittade hon
ett skadat husdjur; Men hon
såg också en liten pojke, som
ringde efter en veterinär.

Moozie såg denna goda gärning,
Och tyckte att denna handling var
snäll, Hon såg på den lilla pojken,
Och kom ihåg honom i sitt sinne.

Moozie fortsatte sin resa, Genom
de stickande bina; Tills hon
fann en handling av vänlighet, Där en
flicka tog hand om träden, märkte Moozie
denna handling, Och var
nöjd och nöjd, Hon noterade flickan
och gick vidare, Med sinnet lugnt.

Moozie trängde genom det knutna gräset, Önskar
att bli lyft upp med en remskiva, Men snart
fann hon en by, Där en pojke
skyddade en vän från en översittare.
Moozie såg den här
handlingen, och blev också
mycket glad, hon gjorde en
anteckning om pojken, och gick vidare till någon ny plats.

Moozie sökte och letade, Och snart
hittade en handling, där en
tjej berättade bra saker för sig själv, vilket gjorde en
positiv inverkan.

Moozie var mycket förtjust vid åsynen, Och
var också förtjust, Hon
noterade flickan, Och flyttade
från där flickan hade reciterat.

Moozie var väldigt glad och
fortsatte att leta efter en ny handling. Hon letar fortfarande
fram till denna dag. Kan hon hitta en
handling från dig?

Om skaparna av flera verk för Children's Kindness Network:

Shweta Bala var 10 år gammal 2020 när hon skrev dessa verk och en elev i 5:e klass vid en onlineskola - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass syster, illustrerade berättelserna och affischerna när hon var 15 år gammal och gick i 9:e klass vid Lynbrook High School i San Jose, Kalifornien.

Deras vänlighetsverk för Moozie och Children's Kindness Network är:

Berättelser:

- Mia och Moozie
- Moozies Magic of Kindness
- Moozies positiva ord
- Moozie och cirkusen

Dikt:

- Moozie söker efter snälla handlingar

Pussel:

- Moozie ordsökning
- Avkoda ord

Affischer (skapade tidigt under Covid-pandemin):

- Moozie säger bära en mask
- Moozie tvättar händerna

Moozies snälla äventyr
Av Jane Morton
Assisterad av Farmer Ted & Moozie
Illustrerad av Jane Royse

[sida 2]

Kon Big Moozie är hur snäll som helst.
Ingen annan varelse är snällare än hon.

[sida 3]

Hon står försiktigt och snärtar flugorna med svansen,
medan du tittar på tre ankungar som leker nära leden.

[sida 4]

Hon hör något komma och spetsar öronen.

[sida 5]

Vad är nu detta trumtrumljud hon hör?

[sida 6]

Boskapens hovslag. Flocken är på språng.

[sida 7]

Den är på väg mot dalen nedanför.

[sida 8]

Boskapen luktar vatten och ökar farten.

[sida 9]

Ett snabbt rörligt trav blir snart ett ras.

[sida 10]

Om Moozie inte kan få hela flocken att vända,
de kommer att trampa ankungarna rakt ner i marken.

[sida 12]

Hon försöker skjuta tillbaka ankungar ur vägen,
men de fortsätter ändå att leka och leka.

[sida 13]

Hon försöker gå närmare för att skydda de tre.
De kommer inte att få skydd. De springer hellre fritt.

[sida 14]

"Det finns ingen annan, så det är upp till mig.
Jag måste vända flocken. Jag ska göra det, säger hon.
Flocken som kommer närmare kör upp damm.
"Jag kan vända flocken. Ja, jag ska göra det. Jag måste."

[sida 16]

Hon tar in lite luft och ännu mer luft och snart stora Moozie sväller upp som en luftballong.

[sida 18]

Och precis när det ser ut som om Moozie kan spricka, ett litet ljud slipper henne, och uuummmm ljud först. Hon ritar på luften som hon har förvarat djupt inuti, att skicka efter en Mooooo som kommer att nå klyftan. Hennes Mooooooooo samlar kraft när det bultar av backen. Hon vrålar så hårt att flocken stannar och står stilla. Mmmmmmmmmåååå

[sida 20]

Höga ekon som åska fyller boskap med rädsla. Flocken virvlar runt, varenda kviga och stut.

[sida 22]

De svänger av mot vattnet på en ny stig, medan tre små ankungar går vidare med sitt bad.

[sida 24]

Ankamamma kvacksalvare, "Tack för att du räddade min besättning. Ingen annan varelse är snällare än du."
"Jag är bara en ko. Allt var upp till mig.
Jag vände på flocken, och du är välkommen", säger hon.

Moozies Magi

En målarbok med ett vänlighetsbudskap

Förbi Sara Vink

Illustrerad av Katie Olsen

[Sida 2]

En gång på a tid
i a hus bara tycka om din
levde a modig liten flicka
med brun ögon och lockar.

[Sida 3]

Hon var inte alltid modig -
bara a ansikte i de folkmassan
med a magisk vän
som heter Moozie de Ko.

[Sida 4]

Nu Moozie var plysch,
bara a fylld liten ko
med a hjärta - former tofs
av hår på henne panna.

[Sida 5]

Men närhelst de flicka
w som osäker eller rädd
hon viskade till Moozie
på natt som hon lagd.

[Sida 6]

Nu ett natt de flicka
hade så mycket på henne sinne
den där hon kunde inte sluta talande
som hård som hon försökte.

[Sida 7]

Och Moozie bara lyssnade
på först som hon grät
den där de barn på henne skola
var grymma och ovänlig.

[Sida 8]

"Det är de betyda," hon sa,
" och jag känna till den där dess fel
men jag aldrig ta sidor -
jag bara gå längs."

"Det finns ett pojke ," sa de flicka,

" och hans namn är Finn.
Det är han a liten bit annorlunda -
han inte passa i."

[Sida 9]

"Jag tror han verkar trevlig
och Jag skulle tycka om till vara vänner,
men Vad om de Övrig barn
lätthet mig tycka om honom?"

[Sida 10]

"Åh Moozie," hon sa,
" om endast du visste
hur mycket jag önskar
jag visste bara Vad till do."

[Sida 11]

Sedan Allt av a plötslig
I de blinka av en öga
Moozie satte igång till glöd
tycka om a eldfluga.

[Sida 12]

Med en delikat bom
och a flimmer av ljus,
Moozie var stående
höger där i enkel syn!

Som lång som de byrå,
som bred som de säng
med a hjärtformad __ tofs
av hår på henne huvud.

[Sida 13]

"Min vän," Moozie moo-ed.
" Du ha frågade mig för hjälp
t o lära sig hur till vara snäll
t o Finn och själv."

[Sida 14]

"Och Jag har lärt mig a få knep
i min liv som a ko,
men Sjuk säga du de sanning -
y ou redan känna till hur."

[Sida 15]

"När de värld är ovänlig

och du gör det inte känna till Vad till do,
tror handla om hur du vilja
de hela värld till behandla du."

[Sida 16]

"Dess a enkel regel
det är lätt till testa.
Bara lyssna till din hjärta -
du ska __ hitta den vet bäst."

De liten flickans tårar
hade torkas på henne haka
som hon tittade upp på Moozie
och sa med a flin,

[Sida 17]

"Är den verkligen som enkel
som den där i de slutet?
den Säker skulle vara trevlig
t o ha a ny vän."

[Sida 18]

" Du känna till, Jag har varit tänkande
jag makt fråga Finn
om han skulle tycka om till sitta med mig
på lunch nu och sedan."

[Sida 19]

Och Moozie mumlad
och henne ögon gnistrade ljus
Som hon skrattade och sa
" du _ känna till, jag tror den där han makt!"

[Sida 20]

De flicka sätta henne vapen
runt om Moozies mjuk nacke
och viskade, " tack du
för varelse min vän."

[Sida 21]

"Åh barn," Moozie moo-ed,
"det är min jobb, efter Allt -
till vara här när du behöver mig,
t o komma när du ring upp."

[Sida 22]

"Bara låta din hjärta sjunga

en nd jag kommer vara här,
så adjö för nu ..."
Och Moozie försvann!

[Sida 23]

De flicka var vänster innehav
a bärs liten ko
med a hjärtformad __ tofs av hår
på henne panna.

[Sida 24]

Och hon log som hon låta själv
drift iväg till säng,
drömmer av magi
och tillverkning ny vänner.

Moozies Magic of Kindness

Var snäll

Av Shweta Bala

Illustrerad av Sahana Bala

"Tag, du är det!" ropade Max när han sprang över skolplanen under rasten. Det var en fin och solig dag, med så många saker att leka med på en eftermiddag.

Max sprang runt och lekte tag när han plötsligt såg en liten flicka snubbla och falla på marken. Alla böcker hon höll utspridda på marken. Böckerna blev blöta av morgondaggen på marken. Istället för att hjälpa henne upp som en snäll person började Max skratta åt henne och håna henne om hur klumpig hon var. Flickan började gråta och hon gick därifrån. Efter en timme kallades Max till rektorns kontor.

När Max kom fram fick rektor Huggins honom att förklara situationen. När han var klar frågade hon honom: "Varför skrattade du åt henne istället för att hjälpa henne?"

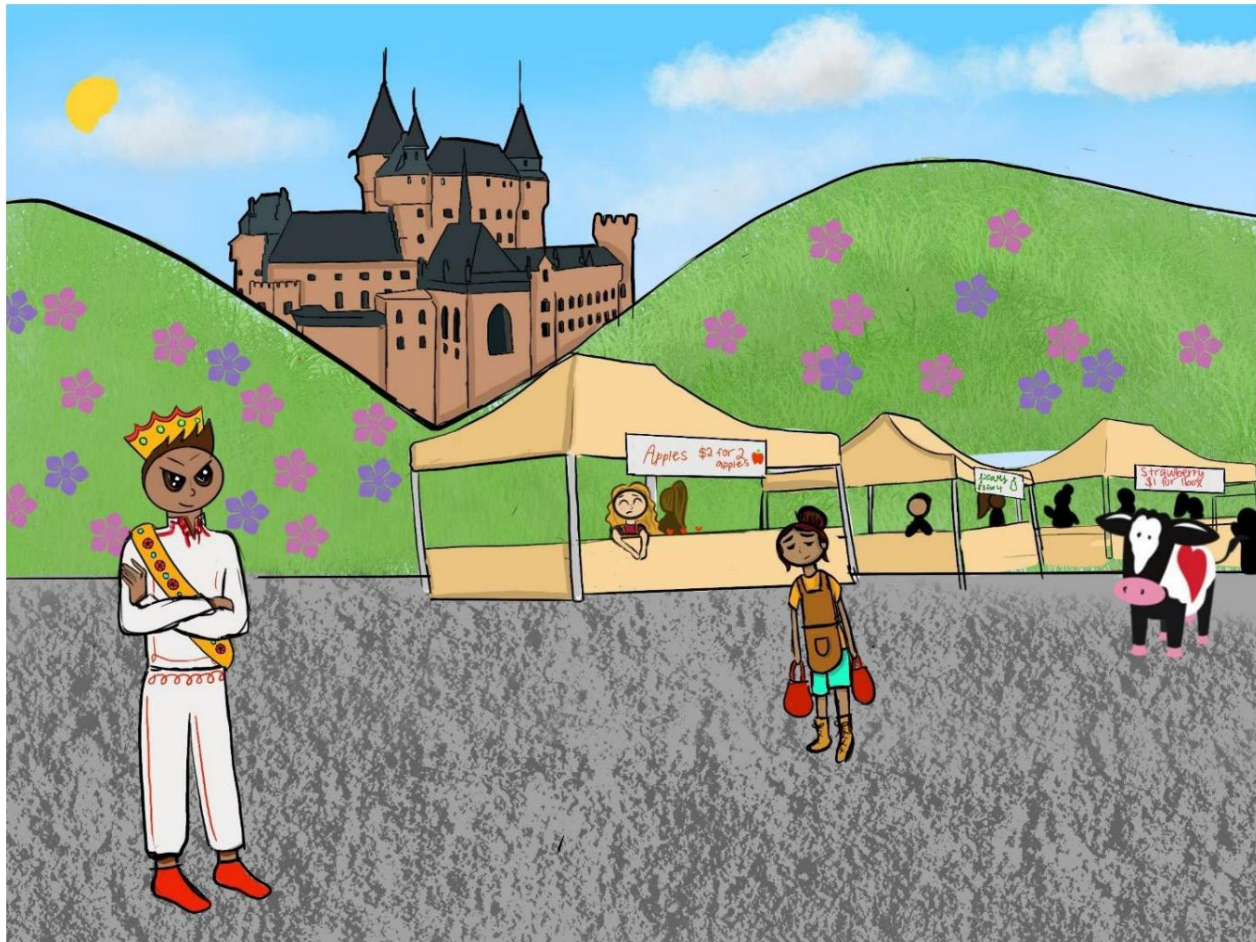
Max svarade, "Hon var riktigt rolig när hon snubblade över klipporna."

"Du borde inte göra det Max. Om du var i hennes tillstånd, skulle du också ha känt dig väldigt sårad. Du bör visa vänlighet mot andra. Innan du går, här är en bok som jag föreslår att du läser. Du kan gå nu."

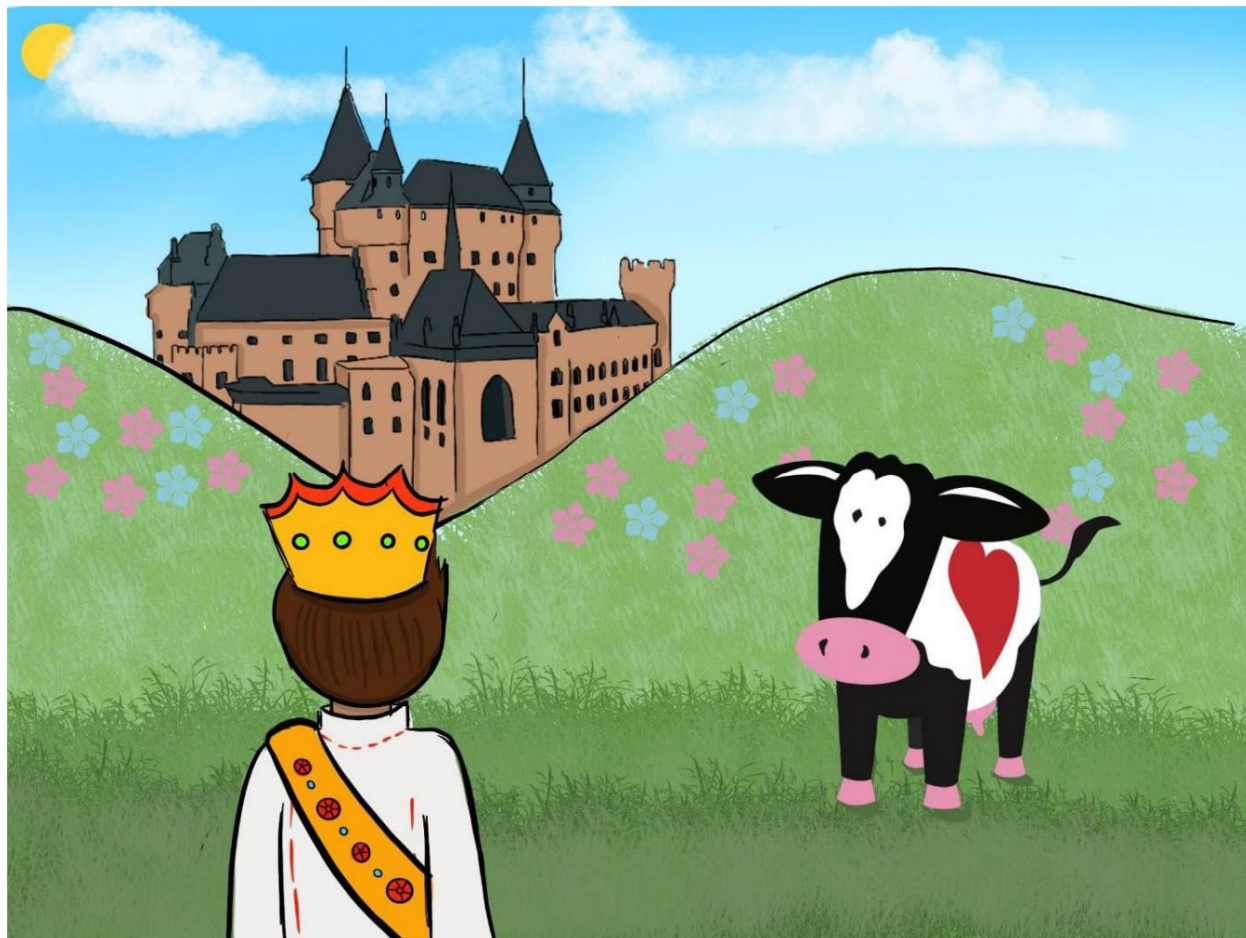
Irriterad lämnade Max kontoret och gick tillbaka till klassen.

Senare på kvällen, när Max avslutat sitt skolarbete, kämpade han för att bestämma sig för om han skulle läsa boken som rektorn gav. *Jag antar att jag kommer att läsa boken, eftersom jag inte har något annat att avsluta.* tänkte Max. Han öppnade boken och började läsa. Historien började så här:

En gång i tiden, i snällhetens rike, bodde det en prins, vid namn prins Liam, som trodde att han var bättre än alla andra. Han brukade vara väldigt ovänlig och kritiserade bybor. Varje dag skröt han om palatset och hur han hade så mycket lyx. Sedan skulle han börja reta folk om hur smutsig marknaden var. Många människor gillade inte hans beteende.

När en snäll ko fick höra om prinsens beteende

Moozie bestämde sig för att hjälpa honom.

När Moozie kom dit sa hon: "Hej Prinsen av Vänlighetens rike! Dina bybor blir kränkta av dina ord. Låt oss ta en promenad runt byn som bybor." Efter lite övertygande gick prinsen med på det och de började sin promenad runt byn förklädda till resenärer. Den första bybor de träffade var Isabella.

Moozie startade ett samtal, "Vilken vacker dag i kungariket. Håller du inte med? Hur är detta rike? Vi funderar på att bo här."

Isabella svarade: "Jag älskar att gå på gatorna en solig dag i snällhetens rike. Detta kungarrike är en underbar plats. Den enda person jag ogillar här är prinsen. Nyligen träffade jag honom och hälsade ivrigt på honom. Han kallade mina kläder trista och smutsiga. Den elaka kommentaren sårade mig verkligen. Det är tråkigt att han inte kan se bortom mina kläder och utseende. Som prins trodde jag att han skulle veta mer."

Efter att ha erkänt henne gick de till en annan bybor, James, och startade ett vardagligt samtal om livet i kungariket.

James svarade Moozie, "Jag älskar byn förutom prinsen. Jag kände mig sårad över det han sa till mig. Förra veckan, när jag bröt benet, kallade han mig för en kanin som hoppar. Det gör ont i mig att se att vår egen prins kallar folk för elaka saker. Det är tråkigt att han inte kan känna empati med andras smärta. Som prins trodde jag att han skulle veta bättre. Om du nu vill ursäkta mig måste jag gå."

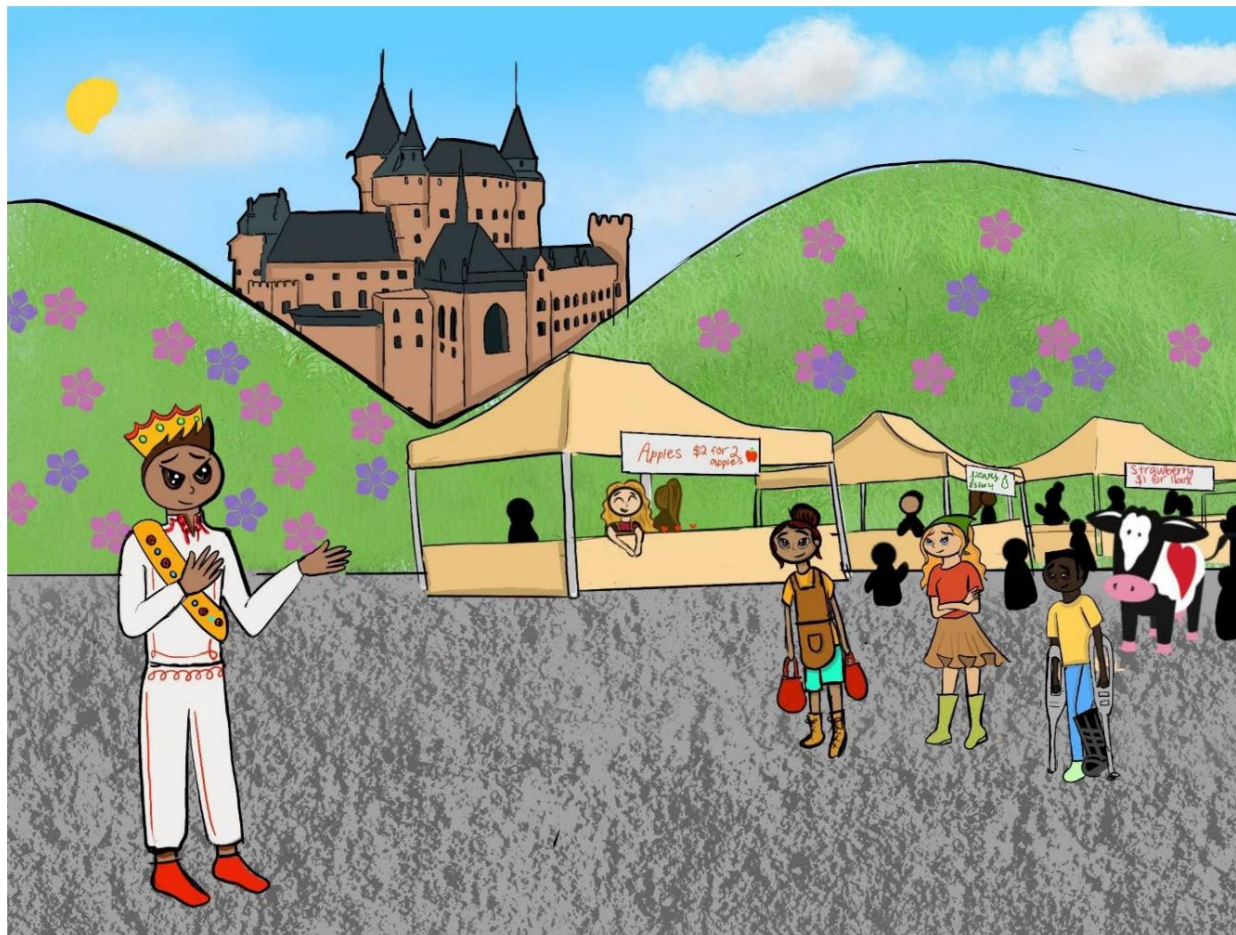
Så prinsen och Moozie fortsatte sin promenad och träffade Abigail.

Abigail anmärkte: "Alla är trevliga utom prinsen. Det är han verkligen elak mot andra och aldrig snäll. När jag sa att jag jobbar för honom i slottsköket och serverar honom varje dag, berättade han att han aldrig insåg att jag jobbade i palatset och sa till mig att det var meningen att jag skulle bli tjänare. Det är tråkigt att han ser ner på människor baserat på det jobb de gör och inte kan uppskatta hårt arbete."

Vid det här laget hade prinsen hört tillräckligt och bett att få återvända till palatset. När han återvände sa prinsen: "Förlåt Moozie. Jag borde inte ha varit så elak mot alla bybor. Om jag befunnit mig i deras position hade jag också känt mig riktigt upprörd. Det är inte rätt att kalla människor för dåliga saker. Det är inte respektfullt. Kan du förlåta mig?"

Moozie förlät honom och lärde honom att alltid vara snäll mot andra.

Nästa dag bad prinsen hela grannskapet om ursäkt, och berättade att han hade lärt sig att vara trevlig och snäll mot människor. Byborna visste att han hade lärt sig sin läxa och accepterade hans ursäkt. Alla i Guds rike levde lyckliga i alla sina dagar. Slutet.

Max var i djupa tankar ett tag.

I skolan såg Max den lilla flickan sitta på en bänk helt ensam.

Han gick fram till henne och sa: "Jag är ledsen för det jag gjorde. Det gjorde jag inte vet att jag sårade människor så illa. Jag hoppas att du kan förlåta mig."

Den lilla flickan svarade: "Jag är glad att du förstår. Det tar en större person att be om ursäkt. Jag heter Amy förresten."

"Trevligt att träffa dig Amy. Jag är Max. Vill ni spela tillsammans någon gång?" Amy skrattade. "Säker. Det skulle vara jättebra. Hejdå, Max!"

"Hejdå, Amy!"

Ända sedan den dagen kom Max alltid ihåg historien och var säker på att alltid vara snäll mot andra. Han hjälpte andra när de behövde det, och retade aldrig mer en annan person. Alla var glada att han slutade mobba. Den månaden i skolan valdes han ut till "Kindness Award".

***** SLUTA*****

Om skaparna av Moozies Magic of Kindness:

Shweta Bala var 10 år gammal 2020 när hon skrev "Moozies Magic of Kindness" och en elev i 5:e klass vid en onlineskola - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetass syster, illustrerade berättelsen när hon var 15 år gammal och gick i 9:e klass vid Lynbrook High School i San Jose, Kalifornien.

Deras vänlighetsverk för Moozie och Children's Kindness Network är:

Berättelser:

- Mia och Moozie
- Moozies Magic of Kindness
- Moozie och cirkusen

Dikt:

- Moozie dikt

Pussel:

- Moozie ordsökning
- Avkoda ord

Affischer (skapade tidigt under Covid-pandemin):

Moozie säger bära en mask
Moozie tvättar händerna

Moozie® s orkesteräventyr
Upptäck vänlighet genom en musikalisk resa
Av Tom Easton (assisterad av Farmer Ted och Moozie®)
Illustrerad av Katie Olsen

[sida 3]

Låt oss nu höra historien om hur Tiny Tinny Triangle gick med i Moozies STORA orkester!

[sida 4]

Nu vet alla att Moozie the Cow är hur snäll som helst. Ingen annan varelse är snällare än hon. Moozie står vid försiktigt snärta flugor med svansen, när orkesterns nyaste instrument kommer in i ladugårdsdörren.

[sida 5]

Och Moozie säger: "Hej, lilla kille. Vad heter du?"

"Jag heter Tiny Tinny Triangle, men alla kallar mig TT", säger TT till Moozie.

[sida 6]

"Varför är du här?" frågar Moozie.

TT säger, "Jag är här för att gå med i den STORA orkestern, men jag är rädd."

"Varför är du rädd?" frågar Moozie.

TT säger: "För att jag är liten; mindre än alla andra instrument. Jag är ny. Jag känner inte till något av de andra instrumenten. Och jag vet inte vilket ljud jag kommer att göra när jag spelar musik!"

Moozie säger, "Tja, min nya lilla vän, jag kan alla instrumenten och jag kommer att presentera dig för dem. Vi hjälper dig gärna att hitta ditt ljud. Låt oss gå över till stråksektionen!"

[sida 7]

När Moozie pekar på en cello säger hon till TT att Charley Cello är en av de äldsta medlemmarna i orkestern.

TT väntar inte på att höra vad Moozie mer har att säga, han springer bara fram till cellon och säger: "Jag heter Tinny Triangle. Kan du hjälpa mig att hitta mitt ljud?"

[sida 8]

"Lämna mig ifred. Jag tränar. Jag är alldeles för viktig och upptagen för att hjälpa sådana som dig. Gå och se en av de små fiolerna; de har kortare snören och gillar småsaker. Kanske skulle de till och med gilla dig", morrade Charley Cello.

[sida 9]

TT går tillbaka till Moozie och säger: "Han var inte särskilt trevlig."

"TT, alla stråkinstrument är inte som Charley Cello", säger Moozie.

[sida 10]

Plötsligt ropar Baxter Bass ut: "Hej man, oroa dig inte – var cool! Vi är inte alla som den killen! Vi kommer alla överens! Nåväl, åtminstone här i Bassland kommer vi alla överens!"

[sida 11]

Och Viola Viola tillägger, "TT, snälla döm inte alla stränginstrument efter det första du möter. Charley sa dock att du skulle prata med fiolerna. De spelar högt och snabbt och är ett bra och vänligt gäng."

[sida 12]

Så Moozie och TT går över för att träffa Loretta Violin, och Moozie säger: "Hej Loretta. Det här är min nya vän och det här är hans första repetition, men han kan inte hitta sitt sound."

"Har du inget ljud? Varför jag minns när jag inte hade ett ljud. Men sedan hittade jag hemligheten med mitt sound", säger Loretta Violin.

TT frågar: "Hemligheten bakom ditt ljud?"

"Ja, för mig var hemligheten min båge. Här provar du; bågen får musiken att hoppa rakt ut inifrån dig!"

[sida 13]

Så TT tar bågen och börjar flytta den över sin högra sida, men inget ljud. TT ger tillbaka pilbågen till Loretta och säger: "Tack, fru Violin. Jag tror inte att bågen är hemligheten bakom mitt ljud."

"TT, oroa dig inte. Du hittar ditt ljud. Och vet du vad? Du och jag är vänner nu. Så fort du hittar ditt ljud kan du komma tillbaka och spela med oss när som helst. Moozie, varför tar du inte TT över till träblåsarna; Jag är säker på att de kommer att vara mycket glada att hjälpa dig."

[sida 14]

När de vänder sig om för att gå, säger Moozie till TT: "Känner du dig bättre nu?"

"Ja det gör jag. Loretta och hennes vänner var trevliga och snälla mot mig, även den stora basen var trevlig. Jag gillade dem alla, säger TT.

[sida 15]

Moozie pekar mot den första stolsklarinetten och signalerar att TT ska gå och presentera sig. Och TT säger: "Ursäkta mig, frun. Mitt namn är Tiny Tiny Triangle. Jag letar efter mitt ljud. Kan du hjälpa mig?"

[sida 16]

Reeda Clarinet säger, "Du har lite nerv! Du är en triangel. Du hör hemma längst bak i orkestern. Vet du varför de satte trianglar längst bak i orkestern? För du är inte viktig! Lämna mig ifred. Gå och ställ dig i ditt ställe; på bakre raden!"

[sida 17]

TT känner sig avvisad och går tillbaka mot Moozie och Moozie säger: "Kom med, lilla vän. Jag vill att du ska träffa en trio av träblåsare: Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe och Hobson Fagott. Jag tror att de kan hjälpa dig att hitta ditt sound."

[sida 18]

Tillsammans går de över och Moozie säger: "Det här är min vän, TT. Han är ny i orkestern och han behöver hitta sitt sound."

Billie Jo Piccolo kvittrar snabbt, "Hej, lilla kille! Det tog mig bara 10 sekunder att hitta mitt ljud. Tror du att du kan slå det rekordet?"

[sida 19]

Olivia Oboe säger lugnt: "Bli inte emot Billie Jo, TT. Så du letar efter ditt ljud? Tja, vi har var och en vårt eget ljud djupt inom oss. Vass är hemligheten för de flesta av oss i det här avsnittet. Här, TT, prova min vass. Kanske är detta hemligheten bakom ditt ljud."

Och Hobson Fagott tillägger: "Ja, det fungerar alltid för mig! Vass får hela världen att vibrera och bli levande. Varsågod och försök - det är enkelt! Ge det en tuta!"

[sida 20]

TT tar vassen, stoppar den i munnen och blåser. (blåsande ljud) Men det finns inget ljud. Så TT ger tillbaka vassen till fru Oboe och säger: "Tack, fru Oboe, du är väldigt snäll. Vassen är inte hemligheten. Vassen fungerar vackert för dig, men den fungerar bara inte för mig."

"Du kommer att hitta ditt ljud, jag vet att du kommer att göra det. Här är en idé. Du är gjord av metall! Varför testar du och Moozie inte mässingssektionen? De är precis bredvid oss!"

[sida 21]

När TT går och tittar på de glänsande hornen, trumpeterna och trombonerna,

[sida 22]

Han stöter av misstag in i ett mycket stort instrument. TT hade stött på orkestermobbare, Max Tuba. Max Tuba morrar, "Se upp vart du är på väg, ditt lilla pippip! Gå härifrån innan jag blåser ut dig härifrån!"

[sida 23]

Och Moozie säger: "Max Tuba, det var inte snällt. Han menade inget ont; det var en olycka. Det här är hans första dag, och han letar efter sitt sound."

När Max Tubas glänsande mässingshud blir röd av förlägenhet, mumlar och stönar han och harklar sig och säger: "Ahhh, förlåt för det. Jag tänkte inte på någon annan än mig. Hallå! Kanske kan den hala, glidande trombonen hjälpa dig att hitta ditt ljud."

[sida 24]

När vi kommer ihåg att Moozie säger att man alltid ska vara snäll, ställer sig TT upp och säger till Max Tuba: "Tack för det här förslaget, herr Tuba. Du är väldigt stor och ljus. Jag ska gå och se trombonen och fråga honom om han kan hjälpa mig att hitta mitt ljud."

Gruff Max Tuba mjuknade upp och säger: "Men nöje. Lycka till, grabben, och välkommen till orkestern."

[sida 25]

Moozie frågar TT: "Märde du hur din vänlighet hjälpte till att förändra Maxs låt?"

[sida 26]

Just då säger Ramon Trombone, "Hej kompis, glid vidare här. Jag är Ramon. Hela mässingssektionen har inget nötkött med dig."

Sedan säger Ava Horn, "Letar du efter ditt sound? Hemligheten med vårt sound är mycket luft och ett munstycke. Lyssna..."

[sida 27]

"Jag är Donald Trumpet, jag vet mycket om allt! Ramon, ge TT ditt munstycke! Kanske är det hemligheten bakom hans sound. Allt du behöver göra är att surra på dina läppar och blåsa riktigt hårt."

[sida 28]

Så TT tar munstycket och blåser och blåser och blåser. Men det finns inget ljud. Besviken ger TT tillbaka munstycket till Ramon Trombone och säger: "Tack, Ramon, men munstycket fungerar inte för mig. Det fungerar utmärkt för dig och dina glänsande mässingsvänner. Ni låter så bra allihop! Det gör mig stolt över att vara glänsande och i den här orkestern."

[sida 29]

När de går iväg säger Moozie till TT: "Jag är så stolt över dig för att du försökte så hårt med munstycket och för att du var snäll mot Ramon och alla blåsinstrument. Din vänlighet får andra att må bra." – Att vara snäll får mig att må bra också, säger TT. Medan TT mår bra av sin vänlighet mot de andra instrumenten är han fortfarande orolig för att hitta sitt sound.

[sida 30]

Han säger, "Moozie, vi har varit på strängarna. Vi har varit i träblåsarna. Vi har varit på brassavdelningen."

[sida 31]

"Var annars kan vi leta efter mitt ljud?"

[sida 32]

"Ah ha, det finns ett ställe vi inte har varit. Varför tänkte jag inte på det här innan? Det är där de förvarar min koklocka. Låt oss gå till slagverkssektionen."

[sida 33]

Sedan hör de Jack Timpani ropa, "TT Triangle, gå tillbaka hit man. Välkommen till bakre raden där de flesta av oss får stå upp och röra på oss medan vi gör musik. Jag har hört talas om dig. Ordet är att du är det nya slaginstrumentet som letar efter ditt ljud. Du har kommit till rätt ställe; Här talas slagverk. Lyssna på mina vänner. Jag har en idé, varför går du inte förbi för att träffa min bästa vän, Cadence. Hej, Cadence! Jag vill att du ska möta den heta nya triangeln. Han är en vänlig själ och laddad med talang; hjälp honom att komma igång!"

[sida 34]

Moozie och TT går över för att träffa Cadence Snare-Drum, från den berömda Drum-familjen. Cadence välkomnar dem genom att säga, "Hej, TT, jag heter Cadence. Jag har spelat i stora band, små band, marschband och rockband. Lyssna på rytmen av mig och mina vänner."

Förvånad över alla ljud från Cadence och hans vänner säger TT: "WOW!"

Cadence virveltrumma säger, "Ja, TT, och vet du att många av de ljuden skapas av "coola one-noters" precis som du?"

Sedan pekar Cadence på en liten visp som ligger i närheten och säger: "Kolla kolla TT; det kan vara hemligheten bakom ditt ljud."

[sida 35]

När TT plockar upp vispen säger han: **"Jag hittade den. Jag hittade mitt ljud!"**

Moozie mumlade glatt för att hennes vän hade hittat det han letat efter ... hemligheten bakom hans ljud. TT var inte rädd längre.

[sida 36]

De olika sektionerna av orkestern har varit upptagna med att öva sina egna stämmor men låt oss se vad som händer när vi sätter ihop alla!

[sida 37]

Moozie vill att du ska komma ihåg att när du är snäll mår du bra, personen du är snäll mot mår bra ... och alla som ser din vänlighet mår också bra.

Du förstår, att vara snäll hjälper oss alla att spela tillsammans och göra vacker musik ... hur olika vi än är!